

TEVYNĖ

Organas Susivienijimo L. A.

N. 24

Plymouth, Pa. d. 30 Birzelio 1900 m.

metas V.

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

THE LITHUANIAN WEEKLY.

„TEVYNĖ“.

Published every Saturday at Plymouth, Pa.

Subscription \$1.00 per year.

All communications should be addressed:

T. Astramskas P. O. Box. 649

Plymouth, Pa.

Rates of Advertising.

one inch once.....	0,50
one inch one month.....	\$1,00
one inch per year.....	\$10,00

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER
AT THE POST OFFICE AT PLYMOUTH, PA.,

„Tėvynė“ ne sąnariams Susivienijimo kasztuo-
ja per metą \$1,00.

Korespondencijas reikia siųsti ant antraszo.

T. ASTRAMSKAS

P. O. Box. 649.

Plymouth, Luz.Co. Pa.

Parodos reikalai.

Lietuviszkas skyrius

ant visasvietinės parodos Paryžiuje
1900 m.

Visi lietuviszki izdirbimai, ne-
minint jų ką yra grincioje yra su-
dėti vitrinose (szėpose) ir užkabinėti
ant sienų. Vitrinų, kuriose yra su-
dėti lietuviszki izdirbimai, yra sze-
szios: keturios iz jų paplokszczios,
žemos, turinczios 1½ metro ilgio ir
apie ½ metro ploccio yra sustatytos
viduryje, szale tako; iz kitų dviejų
viena didelė stovi netoli durų, o ki-
ta szale grinczios iz deszinės pusės.

Visus lietuviszkus izdirbimus ga-
lima padalinti į 3 dalis: a) darbai
dailos, ką turi mažesnę praktiszką
vertybę, b) izdirbimai naminės
industrijos ir c) izdirbimai ukinin-

kystės.

a) dailos darbai yra sudėti auks-
toje gražioje vitrinose ką stovi szale
grinczios. Pirmiausiai puola į akis
2 gražiai izspjaustytos lazdos — dar-
bas vieno 16 metų voikino iz Su-
volkų gub., Aukszcziaus matyt
puikus darbai Siruczio (iz Suvolkų
gub). — trumpas sidabrinis lenciugė-
lis su Autoriaus pravarde viduryje,
ilgas sidabrinis lenciugėlis su
brangiais akmenimis apkaiszytas
ir auksinis žiedas gražiai isrėžytas
su didelia ir brangia akia. Be to
matyt žuvis gražiai padaryta iz me-
džio, atidaroma iz vieno szono, fi-
gura kunjgo iz medžio, 2 stiklinės
su įleistomis per kaklą figuromis....
Žuvis, paveikslas kunjgo ir 2 stikli-
nės atsiųsta iz Kauno gub.. Že-
mai yra gražiai nupintas iz sziaudų
gurbutis (Suv. gub.), senos lietu-
viszkos kanklės su izspjaustytomis
kvietkomis, piemenuko ragutis.
Yra da toj vitrinoy medinis peilis,
medinė szakutė, szaukszta, barsz-
kalas, kuodelis ir kiti mažesni daik-
tai.

b) Iz izdirbimų naminės indus-
trijos yra daiktai megsti, izsiuvi-
nėti ir austi. Pirmiausiai puola į
akis gražios pirsztinės su kvietko-
mis ir paraszais. Jų yra gana daug
ir veik visos iz Prusų Lietuvos.
Ant vienos yra paraszas: „Darbas
iz Lietuvos, Rytprusių, Pakalnė,
Russ“, ant kitos: — „ant atsimini-
mo Jurgis Strėkys“, ant treczios. —
„Marikė Kikilius“- Kvietkų yvai-
rumas labai didelis. Ant vienos
pirsztinės dagi įmegsti yra pavelks-
lai briedžio. Be to yra 2 megstos
staltieses, vilnonės panczekos ir 2-ji

raudogaliai, iz kurių viena pora yra
izdabinta su karielukais. Be to
yra daug gražių daigtų izsiuvinėtų.
Daugiausiai yra izsiuvinėti pecziai
ir rankogaliai marszkinių ir skepe-
tos, recziau drobulės ir galai rank-
szluoszczių. Ant vienu izsiuvinėtų
marszkinių matyt paveikslai anties.
Izsiuvinėjimai skepetų yra teip-gi
gražus ir kiti iz jų siekia gana gi-
lios senovės: viena skepeta tñri su-
virszum 100 m. Austi daiktai teip-
gi gražus.

Ant sienų izskabinėtos visai p
aus-
tos lovadangtės ir staltiesės teip gi
gražus divonai. Ant vienos stal-
dangtės yra paraszas: „Klaipėdos
kraszte austa lietuvininkės Paryžiaus
parodai mete 1900“. Vienas iz
gražių audeklų paimtas apkaiszymui
frontono (szildo), kits nusileidžia
kaipo portiera szale vitrinos su dai-
los daiktais. Apie staltiesių ir lov-
dangszczčių yra dar gražus abrusai,
užvalkalai ir sziaip drobės. Tarpų
austų daiktų kiti yra austi ant 20,
da-gi ant 25 nyczių!

Žemose vitrinose tarp kitko yra
grupuoti du senoviszki tautiszki
kostiumai: viens iz Suvalkų gub.,
kits iz Prusų Lietuvos nuo Ragai-
nės apygardos. Kostiumas iz
Suvalkų gub. patalpintas vitrinose
panėszį į kostiumą szeimiminkės, ką
stovi grincioje, bet yra interesingas
tuom, kad kitaip yra izdabinti parė-
dai (priekiszttis, rankovės ir ranko-
galiais etc.) Kostiumas Prusų Lie-
tuvos yra labai orginaliszkas ir ilgai
truktų kad jį apraszyt suprantamai.
Tik paminėsiu, kad tas kostiumas
pirmiausia skiriasi tuom, kad jis iz-
skirus kedelį ir vystę, yra baltas,

pryszakyj nematyt vystės per baltas skepetaites, kurios uždėtos ant kaklo nusileidžia iki juosta ir galai sukiszi po juosta, pati juosta yra plati ir puola į akis; ant peczių drobulė, kuri ne uždengia peczių, bet nusileidžia teip, kad butų matyti peczių išsiuvinėjimai. Tas kostiumas, kaip raszo p. M. Zaunytė, turi suvirszum szimtą metų Tarp tų dviejų kostiumų yra sidabriniai karieliai ir 2 pakalkės, viena isz aukso, kita isz sidabro siulų austos. Iszdirbimai ukininkystės randas netoli durių, po deszinei pusei. Ant sienų aukszcziaus vitrinos ant raudono dugno matyti visoki ukės padarai: gurbas, sėtuvė, retis, gorczius, gelda, kultuvė, koczėlas, akėczios, žagrė, spragilas, grėblys ir etc. Kiti daiktai sumažinto didumo. Ant vitrinos yra pastatytos sumažinto didumo staklės.

Pacziuje vitrinoje sztai ką matome: Žemai per stiklinius szonus matome lanktį (sumaž. did.) bruktuvai (sum. did.), mintuvai (sum. did.) ir kitokius mažmožius; ant pirmutinės lentynos matome pavyzdzius visokių javų ir paveikslus ukės darbų (akėja, aria, pjauja, grėbia etc.). Aukszcziau ant antros lentynos matyti namų darbai (tolkos visokių verpalų, pirsztinės, linų gryžtės) ir reikalingi prie jų padarai (karsztuvai, lanktis, szaudyklė, vaszas etc.); ant vitrinos dugno sukabintos fotografijos, paaiszkinanczios, kaip ką dirba (aužia, verpia, suka virvę etc.). Ant auksztesnės lentynos sudėti kitoki daiktai, menkesnio svarbumo. Ant kraszto vitrinos 2 jose maksztise sudėti visoki pavyzdžiai Lietuvos audeklių ir juostų.

Be to ant tos paczios sienos, kur yra užkarstyti visoki ukės padarai, yra prikabintas vyro kostiumas—senoviszka siuta sermėga, lypkis milinīs, lapinė kepurė, didelė szerpėnaginės. Ties kostiumu žemai yra prikabinta sumažinto didumo papras-ta žagrė.

(Toliaus bus).

Daumantas.

Paryzius 5 d. Birželio

Isz Lietuvos.

B a r t i n j k a i— tai nediduks bažnytikiemis Vilkavisztkio pav. Suvalkų gub. iszsidriekęs guli gana gražioje vietoje ant kranto upelio Aistos. Ties B—kais baigiasi žinoma juodžemio juosta, kuri placziu ruosztu tęsiasi skersai Kalvarijos pav., siekia kraszta Mariampolės pav. užima kone visą Vilkavisztkio pav. ir nusitraukia toliaus į Prusus. Visoje B—kų parapijoje nedaug te yra lygumų, žemė vis pasisziauszus kalnais ir kalneliais. Gyventojai parapijos, susidedanczios isz 5000 žmogystų, — kone visi lietuviai katalikai, iszskyrus tik mažą dalelę lietuvių liuterių, gana diktą skaitlių vokiečių kolionistų, kurių bus visoje parapijoje apie 35 szejynos ir kelias deszims szejynų darbinįkų vokiečių dvaruose. Pažymėtinas dalykas, kad vokiszki kolionistai, nors moka lietuviszcai kalbėti, bet neužmirszta ir savo vokiszkojo žargonu (platdeutsch) namieje terp savės visuomet kalba tik vokiszka; o antra — jų skaitlius vis dauginasi, nes musiszkaiai mielai parduoda jiems savo namus. Arcziaus pažinus ta krasztą, da vieną akyvą dalyką patēmiji: tai tą — kad kone visi vokiecziai geriaus medegiszkaiai prisilaiko už musiszkius. Priežastis to, žinoma viena — tame, kad jie kur kas daugiau ukiszkaiai iszsilavinę ir darbsztesni, negu musiszkaiai, o antra — kad jie valdo ukes isz prigimties geriausias, nes musiszkaiai, kaip kitą syk kaimai dalinosi į kolionijas, per savo tamsumą ir nesupratimą lėmtai žemės vertės geriausias vietas užleido vokiecziams. Teip atsitiko ne vien pas mus, bet, kaip, patēmijau, ir visoj Suvalkų gub. vokiecziai derlingiausius plotus lietuvos žemės per savo gudrybę įgijo. Iksziol mes per laikraszczius kurstėme žmones gintis nuo maskolių ir lenkų, norinczių iszplėszti mums kalbą, bet po teisybei nemažiaus mums reiktu spirtis priesz vokieczius, kurie veržia nuo mus žemę ir nemažai jau jos paverzė. Jei-

gu Lietuvioi ir toliaus teip mažai brangis savo žemę, prosenių praktūtų ir kraujais apszlakstyta, tai neuzilgo su musiszkaiais tas bus, kas stojosi su Prusų Lietuva, — vokiecziai bus žemės valdytojais, o mums teks bernauti!.....

„Tėvynės Sarge“ pereinų metų (No. 5) radau praneszimą nuo Raseinių padangės, jog tenai žmonėbijo skaityti lietuviszklus laikraszczius o daugumas dagi nē nežino nieko apie juos, nors ir Tilžę netoliausia esą. Taigi tą patį galima pasakyti ir apie mus kraszto lietuvius. Nors per Prusų sieną (rubežius) czia jau laikraszcziai nesunku gauti, bet mūsų lietuviai, apskritai imant, laikraszczių neskaito. Iszkyrus tik mažą dalelę prakilnesnių, visuomenė apie lietuvių tautiszka atgijimą niekada nenuveikia ir — ar kur spaudinama laikraszcziai, teipos-gi nežino. Tiktai pereiną vasarą, kuomet drąsus vyrukai po visą Suvalkų gub. Lietuvą ėmė ant grysckelių ir szej ant stulpų pas bažnyczias lipditi lapus su lietuviszkaiais praneszimais, kaip ir ko turi lietuviai reikalauti nuo maskolių valdzios, tasyk ir pas mus, pasirodzius panaszies apgarsinimams, žmonelės sukruto. Kur—ne—kur atsirado iszmingesnis žmogus, kuris aiszokino tamsuoliams: kas ant tų popierių per pamokinimai? Tada nevienas, lyg pirmasykj, galvą ant peczių pajutės supratu, kad didelė neteisybė dedasi, jog mums draudziamu knygais ir laikraszcziaus spauditi. Tada tik pirmasizaszinojo musiszkaiai, kad, mat, Prusus jau net spaudinama lietuviszkraszta, tik reiktu juos kaip nors pasiekti. Bet tai tik tiek naudos isianų iszlipdītų popierių ir buvo. Pasisznekėjo žmonelės, padejavo kelnedėdienius isz bažnyczios iszėjipaskui nuvėjo į karcziamą ant tų ruzpeszczių isidrožė, o po pagirių vė užmirszo apie savo vieszius vargū ir vėl po senoviai jiems laikraszcznereikia!

Kaip jau sziadien visoje Lietuvoje, teip ir cze yra keletas szviesių dorų vyrų, kurie prigulincziai spranta mūsų reikalus ir kiek galedi

mi, isz dvasiszko miego kelia savo brolius, bet mažai randa pasekėjų. Perdidelis szio kraszto t a m s u m a s n u p u o l i m a s d o r o s! Szta dvi priežastis, kurios visokiam geresniam užmanymui užkertą kelią. Nupuolimas doros ypacz apsi-reiskė per visuomenės palinkimą į girtybę ir per jaunuomenės iszdykavimą bei pesztynes. Bartinjkiečiai į girtybę isz seno jau teip įjunkę, kad nė del baimės Dievo, nė del sveikatos pavargimo nuo to nenori susilaukyti. Gerai ne tik vyrai, bet ir moters; girtauja ukinjkai, neapsileidžia ir samdinjkai. Atėjus ypacz Kalėdoms, kada cze ukinjkai samdytai szemynai algas iszmoka, „monopolis“ ir „traktiernė“ užsikemsa. Daugumas bernų jau per szventes visą algą prageria.

(Toliaus bus).

(isz „Tėvynės Sargo“).

Pasilinksminimas.

Waterbury, Conn. Czianyksztė Susivienijusi vardo Szvento Kazimiero Draugystė, isz priežasties savo 15 metų sukaktuvių, ant 4 d. Liepos (July) rengia puikų pasilinksminimą, kurisai atsibus ant farmos godotino kun. Žebrio. Bus puiki muzika ir teipos-gi visoki gėrymai. Užpraszone visus vietinius ir aplinkinius lietuvius ir lietuvaites, teipos-gi lietuviszkas draugystes dalyvauti mūsų pasilinksminime. Sarnariai Draugystės marszuos pilnoj grožybėj isz lietuviszkos mokyklos ant John ul.; marszavimas prasidės 10 val. ryto. Pusę pelno už isz parduotus gėrymus nutarėme apversti ant naudos kankintinių isztremtų už lietuviszkybę į Maskolijos vidurius.

vardan visos Draugystės.

Prezid. K. G. Kazemėkas.

Baltimore, Md. bus laikomas Susivienijimo kuopos mitingas 1 diena Liepos (July) po pietų.

Prigulintie į gražę mus įrednę Susivienijimą teiksites pributi del užsi-mokėjimo dokles III kvartalo, o ir

norintie įsiraszyt nepamirszkite toje dienoje pributi ant susirinkimo ir varda savo perstatyti.

Sn godone

Jonas Karalius.

Mitingai.

Scranton, Pa. Sus. L. A. 30 kuopos bus laikomas mitingas III kvartalo szio mėto 8 dieną Liepos (Julai), užpras-zoma susirinkti del atmokejimo dokles Sus. san. ir norinczius prisiraszyti.

Kuop. Sekretorius

J. Tamulynas.

Brooklyn, N. Y. Sus. L. A. 38 kuopos bus laikomas mitingas 7 dieną Liepos (Julai) 8 adyną vakare po No 73 Grand Str.

Teiksitės kuoskaitlingiansiai susirinkti del apsvarstymo svarbių dalykų, ir žinote kad da nuo seniai mus dalykų yra užsivilkusių.

Praszoma kad atsivestumet ir norinczius įsiraszyti.

Su guodone kuop. sekr.

W. Striuogius.

Klampina p. Daumanta ir save.

Prieszpaskutiniam „Vienybės“ numarij pp. Szliupas ir Mikolainis, sutarę, patalpino isztrauką laiszko, kurį kun. Žilinskas raszė a. a. dr-ui Kudirkai ir atsakymą ant to laiszko, raszytą p. Daumanto. Kada tas p. Daumanto laiszkas atėjo į Ameriką (pradžioje Lapkriczio m.) kun. Žilinskas norėjo jį neatbutinai pagarsinti, kad pasiskusti visuomenei, jis (Daumanta) prisisivino laiszką raszytą ne jam, tik a. a. dr-ui Kudirkai. Tada vienog p. Mikolainis, o Eli-House ir dr-as Szliupas, tupcziodami praszė, kad laiszką negarsincziiau, ba tas girdi užkenks parodai. Asz prisizadėjau negarsinti ir nors del apsigynimo nuo Mikolainio ir Szliupo tas laiszkas man buvo didei parankus, dalaikiau žodj, negarsinau. Bet, kada dabar p. Daumanto laiszką jie patys pagarsino, asz esmi liuosas nuo prizadų.

Žiurėkite, kokias tada pažiuras tu-rėjo p. Daumanta apie parodą:

1. Savo laiszke asz raszau (tik at-

mykit, ne Daumantai, ale a. a. dr-ui Kudirkai), kad katalogą lietuviszky knygų, iszleistų Amerikoj jau parengiau, atspaudinsime jį ir prisegsime prie „Statistikos Zanavykuczio“, kurios prasziau kad prisiųstu 500 jei galima, už diką isz redakcijos „Varpo bei Ukininko“. P. Daumanta isz to pasipiktino, o savo laiszke norėjo teipgi visus mus komiteto sarnarius papiktinti, bet neįstengė, ir Katalogas iszėjo pagal visų nutarimą, lygiai toks, koki užmanė kn. Žilinskas, teipat ir Priedas prie Statistikos Zanavykuczio.

2. Rasziau asz a. a. dr-ui Kudirkai, kad reikia surinkti del parodos ir letuviszkas knygas iszleistas priesz 1863 metus, o teipgi ir knygas iszduotas valdžios maskoliszkomis literomis, kad parodyt kontrastą. Pasipiktino p. Daumanta ir isz to, pagal jį nė vienų, nė kitų nereikią, o kn. Žilinskui nė privatiszkuose laiszkuose tokius projektus paduot n'ėsz valna; bet pagalios iszėjo viskas vėl lygiai teip, kaip kn. Žilinskas projektavo, da daugiau, ba, pagal kn. Žilinsko užmanymą, sziądien turime ant parodos iszstatytas ir liet. knygas spaustas vokiszkomis literomis.

3. Didžiausiai vienog papiktino p. Daumantą trėczias punktas laiszko, kur kn. Žilinskas praszė dr-o Kudirkos, kad isz laiko pradėtų rinkti „nors sziek tiek“ naminių Lietuvos ukininkų iszdarbių: audimų, verpimų ir t. t. Szitą užmanymą p. Daumanta drysta savo laiszke pavadinti net „užmanymu be Gilesnio apsvarstymo“, „užmanymu del žmonių suvadžiojimo“, ir „užmanymu nedoru“. Matote, kokį tas mus įrengtojas parodos irdelegatas turėjo supratimą apie parodą! Bet Dievui dėkui, su laiku persitikrino, kad reikia teip viską rengti, kaip kad aname iszjuoktam kn. Žilinsko laiszke paraszyta, ir sziądien ant parodos yra iszstastyti netik lietuviszki naminiai iszdarbiai, parėdai, bet ir ukiszki padarai, Lietuvos javų grūdai ir t. t.

4. Ketvirtame punkte p. Daumanta jau nesipiktina, tik tiesiog pyksta už tai, kad kn. Žilinskas raszdamas p. Gieržynskiams į Pary-

zių, kurį tai rasztą siuntė su žine ir roda viso komiteto, išsitarė, kad „nusiųstas į Paryžių delegatas kasztuotu mums daug, o ten visgi menkai ką gero padarytu“, o dr-ui Kudirkai raszė, kad „daugumas pas mus pasipiktino, kad mes Amerikiečiai turėjome siųsti delegatui į Paryžių kasztus“. Mat p. Daumanto norėta kanecz važiuoti į Paryžių.

P. Mikolainis del tos kelionės rupinosi gauti del jo 100 dol., dr. Szlupas jam pritarė, o kn. Žilinskas sutiko duoti tik 25 dol. ir tai da su nenoru, ba kn. Žilinskas rėmėsi ant paties p. Daumanto praneszimo (žiurek Vienybė 1899 m. p. 465), kur buvo pasakyta, kad Europos komitetas susideda isz 5 sąnarių: du gyvena Szveicarijoj, du Paryžiuje ir vienas Londone; kam tada siųsti delegatą isz Londono į Paryžių, kad Paryžiuje yra du ant vietos, isz kurių vieną p. Daumanta labai gyrė, mums rekomenduodamas. Bet daleiskime, kad kn. Žilinskas tame dalyke ir negerai butu privadziojęs, tai visgi p. Daumantai reikėjo buti taktizkesniam. Ale p. Daumanta užmanė pasielgti radikalizskai. Taigi aname savo laiszke, smarkei pabaręs kn. Žilinską už tai, 1) ką nori spaudinti katalogą, 2) ką rodiją rinkti del parodos visas liet. knygas, 3) ką nori iszstatyti ant parodos iszdarbius, o labjaus 4) kad iszsitare priesz jo delegaturą; p. Daumanta daro konkliuziją szitokią: „**Asz milėcziau vėliaus patirti kad kn. Žilinskas nepriguli prie jus komiteto**“, arba kitais žodžiais – pasirupinkite, kad kn. Žilinską isz Parodos Komiteto iszmesti! Pp. Mikolainiui ir Szlupui toks patarimas labai patiko, p. Mikolainis norėjo netikėta suszaukti komiteto mitingą, bet kun. Žilinskas, apie viską patyręs, teip juos smarkiai suėmė, kad ant sekanzio mitingo jau praszė kun. Žilinsko, kad apie tą p. Daumanto laiszką užtiletų, ir grasino, kad asz busiu atsakyme priesz visuomenę, jei tas iszeis į virszų ir užkenks parodos aukoms. Asz del parodos labo pristojau tą p. Daumanto laiszką negarsinti, bet jie, dr. Szlupas ir p. Mikolainis, Daumanto testamentą

pildė toliaus, o negalėdami kun. Žilinską iszmesti isz komiteto vieszai, agitavo ir dirbo paslaptomis. Rekordinime bėlos ir siuntime į Europą pinigų teip impertinentizskai pasielgė, teip atvirai kun. Žilinską arzino, kad aklas negalėjo suprasti, ko jie nori. Norėjo sukelti priesz kun. Žilinską aukautojus. Tas nepasisėkė. Tada agitavo, arzino per laikraszcius ir privatiszskai, norėjo įgristi kun. Žilinskui visokiais budais teip, kad tas pats nuo Parodos Komit. atsisakytų. Kun. Žilinskas su kantrybe laukė, kol alyva neiszkilis į virszų! Ir sulaukė. „Vienybės“ redaktorius nuo tada, kada pradėjo raszyti visokius melagingus erziniškus ant kun. Žilinsko, sustabdė ir nesiuntė „Vienybę“ Paryžiaus lietuviams (žiurek jų atsiszaukime „Tėvynėje“). Lietuviszskas Paryžiaus Komitetas vienog dagavo koku ten budu „Vienybę“, rado joje visokių melagyszcių ir užprotestavo. Didžiauses bene apkaltinimas buvo tas, kad mus ponai, nenorėdami imti del parodos didesnę vietą, (kažin kodėl?) sumelavo visuomenei padidindami kasztus ant tos vietos. Tada priverstas Paryžiaus Komiteto, atsiszauke ir p. Daumanta kaltindamas „Vienybę“, kad perdirba korespondencijas ir dr-a Szliupą, kad tai jis kasztus didesnės vietos, vietoj 3000, pakelė ant 5000 frankų. Dr-s Szlupas vėl apkaltino užtai p. Daumantą, o kad dą labjaus p. Daumantą įklampyti, už tai, kad su jais iki galo nesilaikė, sutarė su p. Mikolainiu, apgarsino „Vienybėje“ jo laiszką, apie kuri asz czion rasziau, o kurs p. Daumantą ne tik ką labai žemina, bet tiesiog kriminalizskai kaltina.

Tokią tai komediją atgrajino tie rimti vyrai, rengdami liet. Paryžiuje parodą! Norėjo iszmesti kun. Žilinską isz komiteto: ką nepadarė, ko nesigriebė, o czion pagalios į kasamą del kun. Žilinsko duobę patys įjuolė. Suvijo jus, vyruczei, kun. Žilinskas visus tris į ožio ragą. Pagavo jus ant tų pat kilpų, kurias jus del jo taisėte. Sarmata! Jus jį arzinot ir paskui ant jo rėketie, raszėte. Kun. Žilinskas knygas į

Paryžių vėlai nusiųtęs, o tuom tarpu, kaip raszo isz Paryžiaus p. Pautienius, knygos isz Amerikos atėjo ant parodos pirmucziausia, niėks da nieko nebuvo prisiuntęs, o kun. Žilinskas savo rinktas knygas pirmutinis prisiuntė. O jus isz to darėte kvestiją, net nesenei vėl „Ukininke“ apie tai pagarsinote. Net sarmata, neturėdami apie ką, raszėte net apie kokį ten baxą, už kurį p. Astramskas užmokėjo. Raszėte „Vienybę“ ir „Lietuvoj“. Kad „Lietuvą“ gaut po savo puse, prižadėjote jos redatoriaus paveikslą iszstatyti ant lietuviszskos parodos, ir prižadą dalaikėte, o vis tai darėte slaptomis. Tai kiek priesz jus, vyrucziai faktų. O jus ant kun. Žilinsko nieko neiszrandate, kaip tik „kunigas“, „kunigas“. Teip. Kun. Žilinskas priesz jus yra kaltas tuom, kad yra kunigu!

Tiek apie szituos vyrus, o dabar apie vieną p. Daumantą.

Praneszu visiems, kad anas mano laiszkas, kurį p. Daumanta ir „Vienybė“ vėl meluodama apgarsino, buk buvęs raszytas į „Varpo bei Ukininko“ redakciją, buvo raszytas ne į redakciją „Varpo bei Ukininko“, ne p. Daumantai, tik a. a. dr-ui Kudirkai. Žinote, brolai, padėjimą lietuvių Maskolijoj, pamenat pereitų metų persekiojimus. Laiszkus su lietuviszskais dalykais tautiecziams jokių budu nebuvo galima siust; tiesog į Maskoliją tik paprastai siusdavome per redystę „Varpo“ arba per redystę „Tėvynės Sargo“. Am. ats. dr-as Kudirką praszė, kad jam laiszkus siuscziau per redakciją „Varpo“. Asz teip ir dariau. Ale vengdamas Maskoliszkos cenzuros, nelaimė, mano laiszkas pateko į nagus kitokio cenzoriaus — p. Daumanto, kurissu laiszky tikrai arsziau pasielgė, nes Maskoliai, ba laiszką nesiuntė tam kam priguli mirsztančiam jau beveik dr-ui Kudirkai, tik atbrukdino pas Mikolainį ir isz to laiszko „Kėlė kvetijas“.

Kad tai laiszkas yra suvis privatiszskas, dr-ui Kudirkai (Kapsui) raszytas skaitytojai gali matyti isz laiszko pradziuos, kuri N. B. „Vienybė“ nepagarsino, o kurs teip skamba:

Guodojamas Pone: Pirmiausei aczių už prisiųstą vertimą „Apysaka Vaidilos“. Gavęs ję neiszpasakytai nudžiugau, nes asz nat dalar ver-

čių „Konradą Valėnrodą“. Kada „Apysaka“ pakliuvo į mano rankas, aš tik ką buvau pradėjęs „ją“ vesti, sustojęs buvau ant žodžių:

Miestas tas buvo medinis,

Ant kalnų išstatytas; namai mus buvo iš plytų.

Aplink miestą iš tolo girios aglinės kerojo...

Mat kaip buvo, besergant dr-ui Kudirkai, kada Amerikiečiai rinko aukas del jo, be garsinimo laikraščiuose nusiunciau jam 50 rublių, už tai jis prisiuntė man išvertę „Apysaką Vaidilos“, iš Mickevyciaus, kad palengvint man darbą, kaip „Tėvynės“ redaktoriui. Aš tame laisžke už tai dr-ui Kudirkai dėkavoju, bet tos padėkavonės a. a. Kapsas negavo, nes p. Daumanta sugriebęs ją atsiuntė savo draugui p. Mikolainiui.

Tai kokios intrygos! kokis nusižeminimas.

Tegul p. Daumanta žino, kad šis jo prasižengimas yra abelnai kriminalizku prasižengimu. Už laiszkų prisiviniimą Amerikoj yra trys metai kalėjimo. Da kriminalizkesnis — nės tas prasižengimas bus akyse mus vargingos tautos!

Kam tikėti, jei Europos laikraščių redakcijoms užtikėt negalime? Koks gali būti budas susižinojimo su Europos lietuviais, jei ten bus kratos, cenzura confiskatos, persekiojimas? Nelaimingą tą lietuvių tautą.

Vėliaus šį apkaltinimą aš pagarsinsiu formalizškai Prusų lietuviskuose laikraščiuose, tokius prasižengimus reikia neatbutinai išvesti iš mus redakcijų tarpo, kad turėti nors vieną liuosą kelią susineszimo su Europos lietuviais.

Su Godone

kn. Žilinskas.

Ant District Attornes

Chas. E. Keck

Jis padarė tą naują spasaba del votavimo, kad kožnas žmogus gal votuoti ant to žmogaus kuri nori kad butu iszrinktas.

Votuokite ant jo July 7th. 1900.

Votuokite del

T. L. Newell.

Darbininkizkos pusės žmogus.

Ant Kongresso

July 7th. 1900 nuo 4 iki 7

vakare.

Kongres, arba perstatytojai žmonių, susirinkę Washingtone sprendžia visokes tiesas. Jeigu tie kongresmonai yra iszmintingi ir dori, tai isz jų rodos iszeina tokios tiesos, kurios yra žmonėms naudingos. Jeigu nedori, parsidavę kumpanijoms ir trustams, tai viską spaudžia ant naudos bagoczių ir trostu. Mes, lietuviai, turime rupintis, kad isz mūsų distriktų butu renkami į kongresą kono doriausie prieteliai darbininkų,

Szitame distrike aplinkui Wilkes Barres, ant kongresmono kandiduoja ponas T. L. Nevell isz Kingstono. Per savo darbsztumą ir rupestį jis isz biedno vaikėzo dasidirbo ir daėjo iki to, kad dabar kandiduoja ant kongresmano, ant kurio balsavimai atsiliks 7 d. Julajaus, nuo 4 iki 7 valandai po pietų.

Primename czion, kad p. Nevell yra labai mielaszirdingas žmogus, ant bažnyczzių, ant szpitolių, ant mokslainių jis niekadods neatsako pagelbos. Del biednųjų visados buvo prieteliuimi ir geradėjų, visados jiems gelbėjo, todėl sziedien, atsidarius progai, žmonės, žinodami jo gerą szirdį, privertė jį priimti kandidatūrą ant kongresmano.

Mes, lietuviai, privalome visados balsuoti ne ant tų, kurie yra prieteliais kompanijų ir žmonių lupikais, tik ant tų, kurie darbininkų prieteliais, kurie stengiasi kur gali daryti gerą visuomenei, o ne kelioms ypatoms. Misline, kad tik lietuviai, kurie gali votuoti 7 d. Julajaus, kad bus votavimai, padės X prie vardo pono T. L. Nevell.

Mitingas.

Susivienijimo 21 kuopos Detroit Mich. bus laikamas 8 diena July

(Liepos). Užprasdomi yra szirdingai visi sąnariai nes bus iszmokestis III kvartalo szio meto. Kas nori isiraszyti teip-gi gali atsilankiti.

Kuopos prezidentas:

Fr. Strakalaitis.

Susirinkimas!

Nedėloja 8 d. Liepos (July) 1900 m. ant 2 val. po piet, bus laikitas susirinkimas Waterbury, Conn. „Susivienijimo“ kuopos Nr. 11, parapijnei salėj. Delto visus prigulinczius prie virsz minėtos kuopos, užprasdoma yra kiekvienam ateiti užsimokėti III czvertinę mokestį ir bus svarbus reikalai dėl apsvarstymo.

Užprasdo kuopos vyrszininkas:

M. J. Damijonaitis.

Philadelphia, Pa. 10-ta kuopa S. L. A. laikis savo ½ metinį susirinkimą 1 ma d. July 1900 m. tuojaus po sumai Bažnytinei salei. Teiksitės susirinkti kuoskaitlingiausiai kaipo prigulintij teip ir mislinantij dar prigulėti prie Susiv., nes yra labai svarbių reikalų ant apsvarstymo.

Sekr.: J. Butkus.

Pasarga.

Persikeldami skaitytojai į kitus mies tus, reikalaudami „Tėvynės“ paraszykite adresą seną ir naują, paraszykit kokios kuopos sąnaris, ar teip tik skaitytojas; mums butinai toks pažymėjimas yra rei kalingas. Red.

Už prenumeratą „Tėvynės“ kurie skaito neprigulėdami susivienijimą, ir už apgarsinimu pinigai reikia siusti ant vardo:

T. Astramskas,

Plymouth, Pa.

Box. 649.

Lietuviszkas graborius.

Vin-cas Le-vanavi-czius su laidotu-vių rei-kalais nusiduokite pas jį aprupins viską kuogerjansi ir vebrangiai.

31 W. Col str. Shenandoah, Pa.

Tadzima.

Japoniszka pasaka.

Angliskai paraszė Miss Mitford.

Vieną kartą tuls ronin *), vardu Tadzima Szumė, gabus ir apsiskaitęs vyras, bekeliaudamas po svieta, nusidavė ant Tonaidos kelio, vedancio į Kiyoto. Vieną dieną, aplinkėse Nagoyos, provincioje Owari, jis susiėjo su keliaujancziu knjigu, su kuriuom tuojau ir pradėją sznekėti. Atrado, kad abudu eina į vieną ir į tą patį daiktą, sutarė juodu keliauti drauge trumpinant sau nuobodžia kelionę mieliai pasznekant apie visokius dalykus. Ir teip pamaži, besznekėdami apie viską, juodu ėmė kalbėtis apie savo privatiszkus reikalus. Kunjigas, užsitikėdamas visame kame savo draugui, apsakė jam siekį savo kelionės.

Nuo nekurio laiko – tarė jis – visos mano mislys yra užimtos vienu daiktu; noriu asz milėti stovylą ant garbės Buddos; su ta mislia keliavau po yvairias provincijas, rinkdamas almužnas, ir (kas apsakys visa sunkuma darbo?) nusisekė man sukrauti du szimtu uncijų sidabro, kurio užtėks, man rodosi, pastatyti bronzinę figurą.

Priežodis sako: „tas kurs neszioja žemčiugą ant krutinės, neszioja nuodus“. Vos tik ronin iszgirdo žodžius kunjigo, kaip pikta szirdis kilo jame, ir jis pamislijo sav:

— Žmogaus gyvenimas, nuo gımimo iki kapo, susideda isz geros arba blogos laimės. Asz jau turiu netoli keturesdeszintis metų ir esu keliauninku. be užsiėmimo ir be vielties, kad man kada butu geriau ant szio svieto. Isz tiėsy, man net gėda; bet jeigu pavogcziau pinigus, kuriuos kunjigas sakosi turys, galėcziau lengvai praleisti paskutinės savo dienas.

Ir tada jis pradėjo mislyti, kaip geriausia galėtų iszpildyti savo užmanyma. Bet kunjigas, kurs negalėjo žinoti mislių savo draugo, keliavo linksmi, kol juodu nepriėjo prie miesto Kuana. Tenai, reikia žinoti, yra marių koja, kurią reikia perplaukti su laivu, o tas eina tuomet, kad susirenka dvideszintis arba trisdeszintis žmonių. Musų kelieiviai įsėdo į viena isz tų laivų. Pusiaukelėje per vandenį kunjigas nuėjo į szoną laivo; ronin, kurs sekė paskui pastumė jį niekam nematant, ir įmetė į mares. Žmones iszgirdo plėszkėjimą ir pribėgia pamatė kunjigą murkdantisi vandenyje. Jie iszsigando ir stengėsi visomi spēkomis jį iszgelbėti. Bet vėjas buvo geras. ir laivas plaukė greitai po kelnojanczias vilnis; neužilgo jie buvo kelis szimtus mastų nuo skestanczio žmogaus, kurs pasinėrė pirm neg laivas spējo atsi-grežsti.

Matydamas tai ronin parodė didžiausį gailėstį ir nuliudimą ir teip tarė tikriems kelieiviams:

— Tas kunjigas, kurs ką tik dabar paskendo, bu-

vo mano pusbrolis; jis keliavo į Kiyoto aplankyti al-torių savo patrono. Pasitaike teip, kad ir asz turėjau ten reikalą, ir sutarėme keliauti drauge. Bet deja, atsitiko nelaimė, mano pusbrolis negyvas ir asz pasilikau vienas!

Jis dejavo teip gaudžiai ir verkė teip gailiai, kad žmones įtikėjo jo žodžiams, pradėjo jo gailėtis ir stengėsi jį suraminti. Tada ronin tarė laivo užlaikytojams;

— Privalomė, po teisybei, pranėszti apie atsitiki-ma valdžiai, bet asz neturiu laiko, o ir jums butu nemažas sugaiszimas, delto gal atidėsimė relkalą ant toliaus. – Asz einų tuojaus į Kiyoto, aplankysiu mano pusbrolio patroną ir poraszysių namo apie tai. Ką jus mislijate, ar gerai? – pridurė jis, atsigreždamas prie kitų keleivių.

Tie, žinoma, pritarė jam, džiaugdamesi kad neturės sugaiszties kelionėje. Kad privažiavo prie kito kraszto, visi iszlipo ir kiekvienas nuėjo savo keliais. Ronin, džiaugdamašis szirdije, paėmė kun. nasuli su savim ir nukeliavo į Kiyoto.

Atvykęs į sostopilę ronin permainė savo varda isz Szumė į Sobūbei ir, pametės keliones, užsiėmė pirklyste, prekiaudamas numirusio žmogaus pinigais. Laimė buvo po jo pusei, jis ėmė krauti didelius turtus ir gyventi, kaip norejo, nieko sau nesigailėdamas. Paskui vedė paczia, kuri jam pagimdė sunų.

Dienos ir menasiai plaukė, kaip vanduo, praėjo trys metai. Vieną vasaros vakarą, Tokubei iszejo ant valandos isz savo namų prasivėdinti ant szalto oro ir pasidžiaugti mėnasiena. Tą vakarą buvo jam nesmagu ir ilgu, pradėjo jis mąstyti apie visokius daiktus ir netikėtai atsiminė jam užmuszėjistė ir vagystė, kurias papildė teip seniai. Tada pradėjo jis teip sau sznekėti:

— Pralobau ir lėbauju už pinigus, kuriuos isz gero noro pavogiau. Nuo to laiko man viskas sekėsi. Vienog jeigu nebucziau buvęs pavargęs, nebucziau likęs užmuszėju ir vagiu. Dėja man! kaip man dabar gaila, ką padariau!

In jo szirdį pradėjo szliauszi graužimai saužinės, nežiurint ant visų jo pasistengimų nutildyti jai. Kad teip sąžinė jam iszmetinėjo, staiga — dyvai ant dyvų! — pamatė jisai szydų pavidalą žmogaus, stovinczio pas egle sode; žiurėdamas atidžiau jis patėmijo, kad žmogaus kunas buvo liesas ir pavargęs, o akys įdubę ir apdumtos; toje nuskurusioje dvasioje, kuri buvo priesz jį, jis pažino tą patį kunjigą, kurį jis įmetė į mares ties Kuana. Szurpulys per jį perėjo, jis vėl pažiurėjo ir pamatė, kad kunjigas juokiasi paniekinancziai. Jis norėjo pabėgti į namus, bet dvasia isztiesė sudriuvsią ranką ir spausdama jam sprandą dirstelėjo į jį tokiomis kerszijencziomis akimis ir padarė tokį biauų veidą, kad kiekvienas paprastas žmogelis butų apalpęs isz iszgaszczio. Bet Mokubei, nors dabar pirklys, bet kadaisiai buvo kareiviu, ir nelengva buvo jį iszgaszdinti; jis nupurte nuo savęs dvasią, iszoko į savo kambarį ir pagriebęs peilį, sugrižo adgal grumtis. Bet stebėtinai

*) Japoniszkas žodis ronon; reiszkia klaidžiotoją keliauninką.

dalykas, dvasia spruko nuo visų jo smugių, staiga pasirodydavo, kad vel prapulti. — Tokubei badė tik t uszczią orą.

Nuo to laiko Tokubei neturėjo atsilsio nė dieną nė naktį. Ant galo, negalėdamas išlaikyti kankinimus, jis įpuolė į ligą ir vis vientik marmedavo: „O vargas! vargas! kunjgas — keliauninkas ateina manę kankinti!“ Girdėdami jo dejavimus ir dusavimus, namiszkiai pradėjo mislyti, kad jis iš galvos išzėjo, ir paszaukė daktarą, kurs užraszė jam vaistus. Bet jokios pigulkos jokios zolės negalėjo išgydyti Tokubei'a, apie kurio keistą paszėlima pradėjo sznekėti visa apelininė.

Išgirdo apie tai ir tulas kunjgas — keliauninkas, gyvenęs ant kitos ulyczios. Iszklausęs visų iszgalių, tas kunjgas rimtai pakratė galvą, lyg butu žinojęs apie tai viską, ir nusiuntė prietelį pas Tokubei'ą pasakyti, jog kunjgas — keliauninkas, arti gyvenęs, išgirdo apie jo ligą ir, jeigu jį priims apsiima išgydyti ją savo maldomis. Tokubei'o pati, kuri pat koneiszėjo iszgalvos del vyro ligos, tuojau parsivadino kunjga ir įvedė jį į ligonio kambarį.

Bet pamatęs kunjgą, Tokubei pradėjo szaukti: — Gelbėkit! Gelbėkit! Czia atėjo kunjgas — keliauninkas manę vėl kankinti. Dovanok man! dovanok!

Ir palindęs po kaldra, jis ėmė drebėti. Matydamas tai, kunjgas liepė visiems iszėiti laukan, ir pridėjęs lupas prie nusigandusio žmogaus ausies, susznabzdejo: — Treji metai adgal, tu numetei manę nuo laivo į vandenį ties Kuana, tą tu atsimeni . . .

Bet Tokubei negalėjo sznekėti, tik drebėjo isz baimės.

— Ant laimės, — kalbejo toliaus kunjgas — vaiku dar budamas iszsimokinau plaukti ir nardytis. Tas manę iszgelbėjo. Priplaukiau prie kraszto ir apėjęs daugelį provincijų pastaciau misinginę stovylą Budda ir iszpildžiau norą szirdies. Keliaudamas namon, apsigyvenau ant sekanczios ulyczios ir tenai iszgirdau apie tavo stebėtiną ligą. Mislydamas, kad įspėsiu jos priežastį, atėjau czion ir matau, kad ne apsirikau. Padarei atkarų darbą; bet ar asz neėsu kunjgas, ar asz neapleidau szių žemiszku daiktų ir ar man nepridera kęsti svetimas piktadarystes? Mėtavokis užtai ir pamesk ne labą kelią. Jei pamatysi tavę teip darant, nejusiu gyvenime didesnes laimės. Nusiramink, pažiurek man į veidą, o pamatysi, kad esu isztiesų gyvas žmogus, o ne kerszėjanti dvasia, atėjusi tavę kankinti.

Pamatęs, kad į jį szneka ne dvasia, ir užkariautas kunjgo gerumu, Tokubei pasileido verkt ir atsake:

— Iszties, iszties, nežinau, nė ką sakyti. Pasiutimo prieuolije buvau pagundintas užmuszti ir apiplėszti tavę. Laimė buvo su manimi paskui. Bet juo turtin gesnis dariausi, juo aiszkiaiu macziau, kaip nedoras kadaisiai buvau ir labiau macziau, kad ateis ant manęs kada nors kersztas mano aukos. Persekiojemas tos mislies, asz labai susivarginau ir vieną vakarą pamacziau tavo dvasia ir nuo tos valandos susirgau.

Susivienijimo Centralizskas Komitetas.

Prezidentas Kun. A. Kaupas 114 Theodore st. Scranton, Pa.
Vice-prezidentas V. Chmielauckas 231 E. Centre str. Shenandoah, Pa.

Sekretorius T. Astramkas P. O. Fox. 649 Plymouth, Pa.
Kasierius Kaz. Radzevičius 121 E. Centre. str. Shenandoah, Pa.
Kasos apiekunai V. Stagaras 119 E. Centre str. Shenandoah, Pa.
ir T. Paukštys Pittston, Pa.

Ženkleliai! Ženkleliai!

Turime jau moterių ženklelius. Yra mažesni ir gražesni už vyriškus. Forma visai kitokia. Keno pati arba sesuo priguli prie Susivienijimo, tegul nuperka jai Susivienijimo ženklelį, o padarys puikiausį prezentą. Sidabriniai kaštuoja 75 c., paausuoti (rolled gold) \$1,20, auksiniai \$1,50.

Pranešame, kad paausuoti ženkleliai ne yra panašūs į paausuotus vyriškus ženklelius, ką po kelių nedėlių pajuosta arba nusišeria. Musų nesišers. Kas nori turėti ženklelį, tegul prisiunčia pirmiaus pinigus: ant pažiurėjimo ir ant bargo nesiunčiame nė vienam.

STELIUOKITE PAS KASIERIU.

K. RADZEVICZIU,

121 E. Centre str.

Shenandoah, Pa.

F. S. Klinges.

Maliorius dekoracijų Bažnycziose.

Malevoja paveikslus (abrozus) del Bažnyczių ypatingai del altorių, puikiai iszdabina bažnycziose sienas ir kitokias dekoracijas.

Adresas; F. S. KLINGES
293 Carey ave.
Wilkes Barre, Pa.

Wynne Maininiais Inrankiais!

Negaiszinkite laiko ir savo spēkų su **niekam netikusiais** įrankiais. Ar nežinote, kad darbininką pažįsta isz to, kiek jis **skiedrų** priskaldo? **Lengvai iszgręzi mos skylės** tai pas mus tokios **skiedros**. **Lengviausi, geriausi ir pigiausi** įrankiai, kurių nereikia taisyti kasdien, yra iszdėrbami Plymouth'e.

PLYMOUTH DRILL COMPANY
Prieszals D. L. & W. Dypa.

Tiktai Vyrams.

Už dyka sampelinis pakelis bus atsius-tas pacztu koznam vyrui, katras prisius savo varda ir adresa.

Sugražina sveikata ir smaguma umai.

Raszykites prie Susivienijimo.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuve tapo
Apdowanota*

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuskos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.

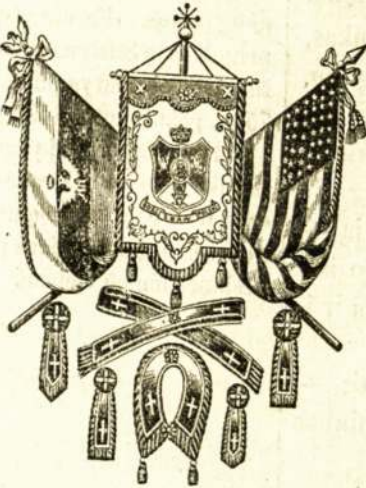

**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikszti guodiniems Kunjams ir guodotin. Draugystėms, kad asz dirbu wisus augszcziaus paminėtus daigtus Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įėjau geriausę praktiką ir dėl to galiu wisą padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

K. Radzeviczius!

Puikiausia visam Shenandoah'rij
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos KARSZTI UŽKANDZIAI, o teip visada szal ti dykai. Geriausi ir pigiausi PIETUS, viskas szviežia: CIGARAI pirmos klesos. Priegtam kožnas lietuvys ras SZIRDINGA RODA kiekvienam reikale. O ir PINIGUS MAINO ir siunezia į LIETUVA ir į kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.
SHENANDOAH, PA.

Užlaiko didelę krantuve cigarų, vynoir visokių likiečių, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviszkus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiū.

Temikite gerai!

Ant S. Main str. einant isz miesto Pennsilvanijos dypo po deszinei pusei, yra Saliunas su paraszu ant lango K. Gaudinskas, nepamirszti turim jog saliuninkas yra bjauriai suzeistas mainose, nukirsta viena ranka; todėl norint issizigert stiklą gintariszko alaus, užeikite pas Gaudinską, nes jo vienintelis tik aino duonos kėsnis kaipo koliekos.

Centraliszka uzeiga pas Andriu Aleksina.

300 E. Centre str. SHENANDOAH, PA.

Ramus tai ir pasznekamas lietuvis kurs moka prideranciai su savais apsi-eiti.

Ten geriaus kur ramiaus, Alus kriszpolinis, sznapsas ruginis. Oisteriai skanus kepti ir žali.

Sios knygos yra gauuamos S. L. A. Spaust.

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istorija Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų vieszpatystėj	35
(Ta pati kniga maskoliszkoj kalboj ..	\$1.00)
Kristijono Donelaiczio rasztai (eilės)	40
Medega mūsų tautiszkaizkai vaistinikystai	40
Medega Sim. Daukanto bijografijai	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorijos)	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytruma. (1 asakos)	15
Zentas del parodos (komedija), vertė Sei.	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	100
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1,50
Kun. A. Burbai, jo gyvenimas ir darbai	25
Istorija szventa seno ir naujo įstatymo	50
Prilips Ozys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai priesz Religiją	20
Dogmatas apie Pragarą	15

& Spaustuve &

Susivienijimo Liet. Amer.

Gerai, greitai ir pigiai atlieka visokį drukoriszką darbą: drukuoja knygas, visokius tikietus, konstitucijas, cirkuliorus, gromatas, bylas, plakatus, visiting cards, business cards, abelnai atlieka visokį drukoriszką darbą, kokio tik kam pri-reikia. Turint kas del drukavimo ka nors, meldžiam atsizsaukti ant szio adreso:

T. Astramskas,
P. O. Box. 649
PLYMOUTH, LUZ. CO. PA.

Už 1 dol. 66 laksztus literatiszko turinio davė 1899 m.

Tevynes Sargas

V metai stovjs ant sargybos Lietuvų tau-tos: szviesos, tikybo; ir kalbos. Adresas:

JURGIS LAPINAS,
TILSIT. GERMANY

Z I N Y C Z I A .

Mokas už kiekvieną num. Tuodu laik-raszcziau spaudina nežinomus Vyskupo M Valaneziaus.

Alex Maslauckas.

Geras ir prieteliszkas mus žmogus užlaiko gerus gerymus ir yra gana dorus ir pasznekamas lietuvis. Pas jį iszpuob atsilankyti.

Ant W. Main ulyczios, Plymouth, Pa.